

Ouna facha de l'ekoula

Autor(en): **Gremaud, R.**

Objekttyp: **Article**

Zeitschrift: **L'ami du patois : trimestriel romand**

Band (Jahr): **17 (1989)**

Heft 64

PDF erstellt am: **26.04.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-242211>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

Pages fribourgeoises

OUNA FACHA DE L'EKOULA

Kan on-è viyo bin chovin on rêmoujè a totè chouârte dè j'afère, chuto chon n'è di piti dremyâ, i no rèvin di chovinyi dè chin ke no j'an fê, no j'an pachâ din nothron dzouno tin; kemin ha fâchan ke l'è arouvâye avui nothron réjan "Léon", n'è pâ po le kritikâ bin yin dè chin, irè fèrmo galé avui no è kapâbyo po no fére l'ékoula. Ou chèrvucho l'avi le grade dè Premi Lyutenan, no j'in da chovin kontâ dè chon chèrvucho; l'è oyu dre kemin ofihyi irè damâ dè ché j'omo.

Apri to mè fô vo la konta chtache, vo vèrè l'è bin galéja.

Ou furi dè l'an vint-è-thin, l'avi fèrmo pyu dè l'ivouè irè rintrâye pè na fenithra dè kâva, lè j'invudya ché chon trovâ boutsi, ha dou tê règoyivè din lè kâvè, la buyandèri, la tsoudère, le tsèrbon, to irè innèyi pè mé dè trinta thantimètre d'ivouè è l'è chobrâye dutrè dzoua.

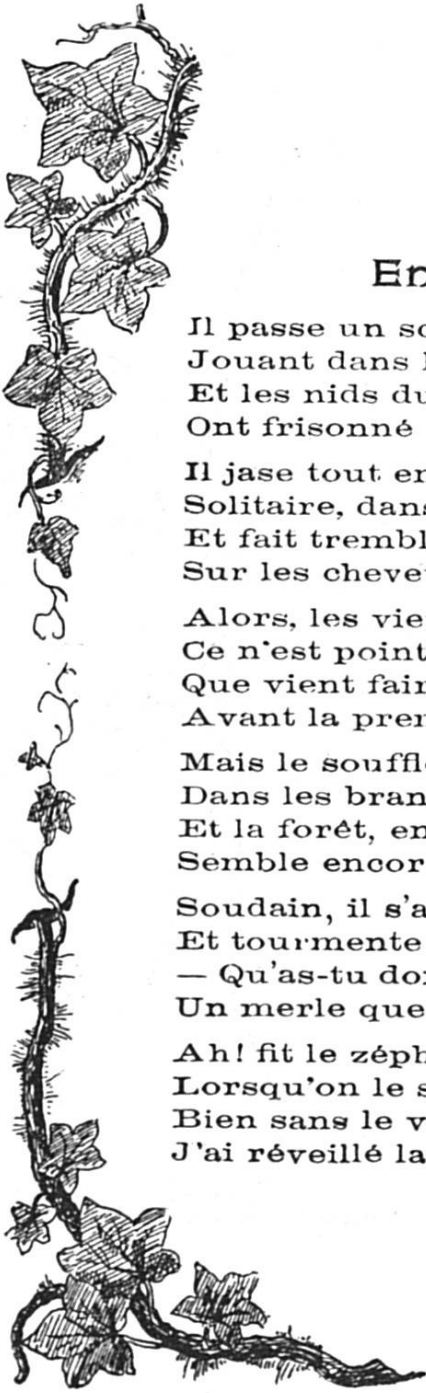
On bi dumidzoua le réjan no di : ti hô ke vé nômâ vo j'alâdè mè chayi hivouè pèr dège, po chin fére vo bayèri la hyâ dou kajâ dè la ponpa a fu : tè Djané intche vo, vo j'ithè mèkanichyin te dè chavè fére alâ ha ponpa; n'a pâ j'ou fôta dè dre dou kou, achtou la hyâ din lè man; ouête dè no a cho kontre le kajâ è fro la ponpa, dou ou temon lè j'ôtro tsanpâvan, no fayi arouvâ dè l'ôtra pâ dè l'ékoula : po chin no pochin dèvan la méjon dou kaptan dou fu, li k'èthè forethè, n'irè pâ inke nyon no j'a gravâ, on kou chu pyèthe no lian adjutâ di tuyô, lè j'inpunyè i dou bré. Djanè pi nyu, lè tsôthè raku-chiyè tantyè damon dou dzenâ avô din l'ivouè i kudjivè tsôhyi le tuyo din na gargoye no kriyè ponpâdè, no j'avan bi ponpa ma rin ne vinyè. Djanè l'è chayè dè chon pèrtè, l'a boutikâ outoua dè la ponpa, veri di manètè, ourâ déché, cotâ delé, betâ de l'ivouè din le tchéchon è rè avô din la kâva; i no kriyè ponpâdè pye rido pye fèrmo, a fon, no j'an ponpâ a ridyeu, ko choche, ko chin, mâ rin vinyè, pâ n'èchtrifa divouè, pâ na dzefâye. Djanè dèkoradji chavi pâ mé tyè fére, le réjan pâ inke "viya", ou captan dou fu fayi po li moujâ. Intrè tin pè vè lè katr'ârè lè kamerârde ché chon indalâ lè j'on apri l'âtro; nyon mé po

adji a rêvoudre, mè chu trovâ cholè avui Djanè ke mè di. A ! I volon ti fotre-l'kan ! Che l'è dinche no achebin ! Chin fâ ke no j'an to léchi in pyan chu pyèthe. Le lindèman la premire tsouja ke le réjan dèmandè, : adon Djanè tâ rin pu fère avui ha ponpa ? na, l'è bin tot-èprovâ ma nyuba, nè rin konyu a fère teri l'ivoué. Vo chédè ke mè l'é j'ou di rèproudzo dou captan dou fu, i parè ke n'avé pâ le drè dè chayi la ponpa chin cha permichyon, chuto pâ la léchi intrè lè man di bouébo ke châvon pâ la fère alâ. Ma de, tyè chin l'arè bayi che l'avé j'ou dou fu kotyè pâ intrè tin ?

Vo vèdè on'a bi ithre gradâ, kapâbyo, hyintâ; di jânèri tsakon dè no n'in fâ, mimamin lè gro bounè...

Le fu è l'ivoué chon di bon chèrvetâ, mâ di krouyo mètre.

R. Gremaud

En Mars.

Il passe un souffle printanier,
Jouant dans la forêt obscure,
Et les nids du printemps dernier
Ont frissonné sous la ramure.

Il jase tout en voyageant,
Solitaire, dans l'ombre douce,
Et fait trembler les pleurs d'argent
Sur les cheveux verts de la mousse.

Alors, les vieux sapins ont dit :
Ce n'est point la saison nouvelle;
Que vient faire cet étourdi
Avant la première hirondelle ?

Mais le souffle a passé gaiment
Dans les branches où dort la sève,
Et la forêt, en ce moment,
Semble encor plongée en un rêve.

Soudain, il s'arrête hésitant,
Et tourmente une feuille grise.
— Qu'as-tu donc ? lui dit en chantant
Un merle que le soleil grise.

Ah ! fit le zéphir en émoi,
Lorsqu'on le saura, que ferai-je !
Bien sans le vouloir, croyez-moi,
J'ai réveillé la perce-neige.

R. d. B.

